

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/102/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8617201464
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8617201464.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcov 3a) S. J., K.. XX.XX.XXXX, O. Y. XXX, 3b) E. Q., K.. XX.XX.XXXX, O. Y.-Z. XX, 4) J. F., K.. XX.XX.XXXX, O. XXX XX Z. XX, 5) H.. Q. W., K.. XX.XX.XXXX, O. XXX XX Š. X, 6) U. Q., K.. XX.XX.XXXX, O. S. XX, XXX XX W., 7) H. Q., K.. XX.XX.XXXX, O. XXX XX Y. XX, 8) H. Q., XXX XX Y. XX, H.: XX XXXXXX, 9) H. Q., K.. XX.XX.XXXX, O. XXX XX Y. XX, 10) V. B., K.. XX.XX.XXXX, O. S. XXX/X, XXX XX W., 11) V. Y., K.. XX.XX.XXXX, O. XXX XX O. XX, 12) Q. Y., K.. XX.XX.XXXX, O. XXX XX O. XX, 13) Q. G., K.. XX.XX.XXXX, O. XXX XX Z. XX, 14) Y. I., K.. XX.XX.XXXX, O. XXX XX Z. XX, 15) Q. Y., K.. XX.XX.XXXX, O. P. XXX/XX, XXX XX W., 16) F. E., K.. XX.XX.XXXX, O. V.S. XXXX/XX, XXX XX W., 17) U.K. B., K.. XX.XX.XXXX, O. P. Y. XXXX/XX, XXX XX O., 18) X. P., K.. XX.XX.XXXX, O. XXX XX Š.I. XX, 21) B. Q., K.. XX.XX.XXXX, O. XXX XX R. X, 22) B. Š., K.. XX.XX.XXXX, O. XXX XX O. XX, 23) E. Č., K.. XX.XX.XXXX, O. XXX XX R. X, 24) Q. W., K.. XX.XX.XXXX, O. XXX XX Š. X, 26) I. Q., K.. XX.XX.XXXX, O. XXX XX Z. X, žalobcovia v 4., 6., 7., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 22., 23. rade zastúpení JUDr. Jurajom Ferencíkom, advokátom so sídlom Krivá 23, 040 01 Košice, žalobcovia v 5., 8., 9., 18., 21., 24. a 26. rade právne zastúpení Mgr. Petrom Troščákom, advokátom, so sídlom na Hlavnej 50, Prešov, proti žalovaným: 1) Poľovnícke združenie PZ Vlčie údolie, 090 42 Soboš 30, IČO: 42 339 430, 2) Q. W., K.. XX.XX.XXXX, O. XXX XX Š. Š. XX, 3) E. G., K.. XX.XX.XXXX, O. XXX XX Y. XX, 4) H... V. V., O. S. XXX/XX, XXX XX W., žalovaní v 1. až v 4. rade právne zastúpení JUDr. Ladislavom Lukáčom, advokátom, Hlavná 17, 080 01 Prešov, 5) H.. U.. Q. Č.Ň., O. W. XX, XXX XX O., 6) X.. Q. V., O. P. XXX/XX, XXX XX W., 7) X. S., O. XXX XX Š. XX, 8) AGRO - VŠP, s.r.o., 090 42 Okružle 141, IČO: 36 489 549, 9) Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, Námestie SNP 8, 975 66 Banská Bystrica, IČO: 36 038 351, právne zastúpeného Mgr. Ivanom Mazancom, advokátom, Metodova 3331/12, 080 01 Prešov, o určenie neplatnosti zmluvy o užívaní Poľovného revíru Ochrana Okružle zo dňa 24.3.2014, o odvolaní žalobcov v 5., 8., 9., 18., 21., 24. a 26. rade proti rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 13.02.2019, č. k. 5C/5/2017-363, takto jednodhlasne

rozhodol:

I. V konaní sa pokračuje namiesto doterajšieho žalobcu v 3. rade E. Q., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom Y.-Z. XX, s jeho právnymi nástupcami: 1/ S. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX, a 2/ E. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y.-Z. XX.

II. Odmietajú sa odvolanie.

III. Náhrada trov odvolacieho konania sa vo vzťahu medzi žalobcami v 3a. až 18. rade, 21. až 24. rade a 26. rade a žalovanými v 9. rade nepriznáva.

IV. Náhrada trov odvolacieho konania sa vo vzťahu medzi žalobcami v 3a. až 18. rade, 21. až 24. rade a 26. rade a žalovanými v 1. až 8. rade nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto, cit.:

„I. Konanie vo vzťahu žalobcov v 1., 2., 19., 20. a 25. rade proti žalovaným v 1. až 9. rade z a s t a v u j e.

II. Žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaným v 1. až 9. rade n e p r i z n á v a náhradu trov konania proti žalobcom v 1., 2., 19., 20. a 25. rade.

IV. Žalovaným v 1. až 4. a 9. rade p r i z n á v a náhradu trov konania proti žalobcom v 3. až 18. rade, 21. až 24. a 26. rade v plnom rozsahu. O ich výške súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

V. Žalovaným v 5. až 8. rade n e p r i z n á v a náhradu trov konania proti žalobcom v 3. až 18. rade, 21. až 24. a 26. rade.“

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že zastavil konanie vo vzťahu k žalobcom v 1., 2., 19., 20. a 25. rade proti žalovaným v 1. až 9. rade z dôvodu späťvzatia žaloby. Žalobu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaných, keď sa odvolal na záver Krajského súdu v Prešove, uvedený v uznesení zo dňa 15.06.2017, č. k. 25Co/44/2017-293, ktorý v bode č. 16 odôvodnenia uvádza: „že v predmetnej veci o neplatnosť právneho úkonu (neplatnosť zmluvy), musia byť stranami sporu všetci, ktorí boli pôvodne účastníkmi zmluvy, t. j. všetci vlastníci poľovných pozemkov a vystupujúci ako strany sporu na strane žalobcu alebo na strane žalovaného, pretože rozhodnutie súdu o prípadnom vyslovení neplatnosti napádaných zmlúv by nepochybne malo dopad na všetkých vlastníkov poľovných pozemkov. Samotní žalobcovia tvrdia, že sú podielovými spoluvlastníkmi poľovných pozemkov v rozsahu 234,651 ha, z notárskej zápisnice N XXX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX vyplýva, že na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov sa osobne mali zúčastniť vlastníci poľovných pozemkov a splnomocnencov vo výmere 2 934,34 ha, čo predstavuje podľa notárskej zápisnice 60,70 % z celkovej výmery, ktorá je celkovo 4 834 ha. Z uvedeného potom jednoznačne vyplýva, že nie všetci vlastníci poľovných pozemkov sú označení ako strany sporu. Stranami sporu nie sú tí, ktorí nimi majú byť.“

3. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalobcovia v 1., 2., 19., 20. a 25. rade procesne zaviniли zastavenie konania proti žalovaným, a žalovaní boli tak úspešní. Žalovaní si však trovy konania voči týmto žalobcom neuplatnili a preto žalovaným súd prvej inštancie nepriznal náhradu trov konania proti týmto žalobcom. Ďalej súd prvej inštancie priznal žalovaným v 1. až 4. a 9. rade náhradu trov konania proti žalobcom v 3. až 18. rade, 21. až 24. a 26. rade v plnom rozsahu, pretože títo žalovaní mali plný úspech vo veci a uplatnili si ich náhradu. V spore mali plný úspech aj žalovaní v 5. až 8. rade, avšak títo žalovaní si trovy konania neuplatnili. Preto súd prvej inštancie týmto žalovaným nepriznal náhradu trov konania proti žalobcom v 3. až 18. rade, 21. až 24. a 26. rade.

4. Proti tomuto rozsudku v rozsahu zamietajúceho výroku II. a súvisiaceho výroku IV. o trovách konania podali žalobcovia v 5., 8., 9., 18., 21., 24. a 26. rade v zákonnej lehote odvolanie. Rozsudok v namietanej časti považovali za nesprávny z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP. Žiadali zrušiť rozsudok v napadnutej časti a v rozsahu zrušenia vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaný v 9. rade uviedol, že považuje odvolanie v celom rozsahu za neopodstatnené a účelové. Právny názor súdu prvej inštancie považoval za vecne správny a súčasne sa s ním v celom rozsahu stotožnil. Je toho názoru, že odvolatelia do uplynutia lehoty na podanie odvolania, ktorá uplynula dňa 07.03.2019, odvolacie dôvody nijako bližšie nešpecifikovali a ani ich neodôvodnili, prípadne alternatívnym výkladom realizovaného dokazovania a právneho názoru. Keďže k odôvodneniu odvolacích dôvodov došlo až po uplynutí lehoty na podanie odvolania, ako to má na mysli § 365 ods. 3 CSP, možno konštatovať, že odvolatelia svoje odvolanie odôvodnili len tak, ako je to uvedené v ich odvolaní zo dňa 07.03.2019 s poukázaním na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b) až h) CSP, bez bližšieho zdôvodnenia. Je toho názoru, že odvolací súd by mal podľa § 386 písm. d) CSP odvolanie

zamietnuť, keďže vo svojom odvolaní zo dňa 07.03.2019 neuviedli konkrétne dôvody svojho nesúhlasu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktoré by boli preskúmateľné odvolacím súdom.

6. Vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného v 9. rade odvolateľa uviedli, že považujú argumentáciu žalovaného v 9. rade za nesprávnu, pričom poukázali na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/175/2017 zo dňa 27.02.2017. Odvolatelia z vlastnej iniciatívy odstraňovali vadu odvolania, spočívajúcu v absencii konkretizácie dôvodov odvolania, po uplynutí odvolacej lehoty, a preto je nevyhnutné sa odvolaním meritórne zaoberať a rozhodnúť o tom. Navyše poukázali na to, že nič nebráni tomu, aby až do rozhodnutia odvolacieho súdu strana spresňovala či dopĺňala skutkovú a právnu argumentáciu vo vzťahu k dôvodom odvolania. Obmedzenie spočíva len v tom, že strana nemôže po uplynutí zmeniť a dopĺňať odvolacie dôvody o iné odvolacie dôvody, teda oneskorene pridávať ďalšie (nové) odvolacie dôvody.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že odvolanie je potrebné odmietnuť ako neprípustné v zmysle ust. § 386 písm. d) CSP.

8. Podľa § 63 ods. 2 CSP, v konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skoční konanie o dedičstve.

9. Podľa § 63 ods. 3 CSP, ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť alebo či v ňom môže pokračovať.

10. Podľa § 65 ods. 1 CSP, právny nástupca podľa § 63 a 64 prijíma stav konania ku dňu zániku procesnej subjektivity svojho predchodcu.

11. Odvolací súd lustráciou v Registri obyvateľov zistil, že E. Q., K.. XX.XX.XXXX, naposledy bytom Y.-Z. XX zomrel dňa XX.XX.XXXX. Okresný súd Svidník v dedičskom konaní po poručiteľovi E. Q. schválil dohodu dedičov o vyporiadaní dedičstva na základe uznesenia č.k. 4D/134/2019-33 zo dňa 28.10.2019. Podľa tejto dohody osobný účet č. W. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený v V. O., U..W., ku dňu smrti poručiteľa so zostatkom 9,60 eura nadobudla dcéra poručiteľa S. J., Y.. Q., K.. XX.XX.XXXX, O. Y. XXX a nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k.ú. Y.: 1 rodinného domu s. č. XXX s jeho súčasťami a príslušenstvom, ktorý je postavený na parcele C KN XXX a teraz vedený na L V č. XXXX, pod B 1 v 1/2, vo všeobecnej hodnote 15.000 eur a b/ dlhy poručiteľa: pohľadávka S. J., Y.. Q., K.. XX.XX.XXXX, O. Y. XXX vzniknutá z titulu vzniku pohrebných trov spojených s pohrebom poručiteľa vo výške 1.409,22 eura nadobudol testamentárny dedič - syn poručiteľa: E. Q., Y.. Q., K.. XX.XX.XXXX, O. Y.-Z. XX, Y..Č.. XXXXXX/XXXX. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.10.2019.

12. Odvolací súd na základe ust. § 63 ods. 2 CSP rozhodol o tom, že v konaní bude pokračovať s dedičmi po žalobcovi v 3. rade, E. Q., K.. XX.XX.XXXX, naposledy bytom Y.-Z. XX a to: 1/ S. J., K.. XX.XX.XXXX, O. Y. XXX, a 2/ E. Q., K.. XX.XX.XXXX, O. Y.-Z. XX.

13. Podľa § 127 ods. 1 CSP, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis.

14. Podľa § 386 ods. 1 písm. d) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

15. Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

16. Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

17. Podľa § 373 ods. 1 CSP, ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, súd prvej inštancie vyzve odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

18. Odvolací súd posúdil procesnú situáciu, keď odvolatelia svoje odvolanie zo dňa 07.03.2019 doplnili až po uplynutí odvolacej lehoty podaním zo dňa 18.04.2019. Z obsahu spisu vyplýva, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie bol doručený právnomu zástupcovi odvolateľov dňa 20.02.2019, a tak posledný deň lehoty na podanie odvolania pripadol na 07.03.2019.

19. Vo svojom podaní zo dňa 07.03.2019 žalobcovia uviedli, že podávajú odvolanie voči rozsudku súdu prvej inštancie v rozsahu zamietajúceho výroku II. a súvisiaceho výroku IV. o trovách konania. Ich odvolací návrh znel na zrušenie rozsudku v napadnutej časti a v rozsahu zrušenia vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolatelia uviedli len odvolacie dôvody podľa ich znenia uvedenom v § 365 ods. 1 písm. a), b), c), d), e), f), g) a h) CSP.

20. Z odvolania odvolateľov je tak zrejmé, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, aj v akom rozsahu toto rozhodnutie napáda. Z odvolania taktiež vyplýva, čo odvolatelia podaným odvolaním sledujú a čoho sa domáhajú (odvolací návrh). Z odvolania však nie sú zrejmé konkrétne dôvody, pre ktoré považujú napadnutý rozsudok, prípadne postup súdu prvej inštancie za nesprávny, a ktoré sú v zmysle § 363 CSP podstatnou náležitosťou odvolania. Dôvody odvolania uvedené v zákone nie sú samy o sebe postačujúcim vymedzením dôvodu, pre ktorý sa odvolanie napáda, pokiaľ nie sú špecifikované konkrétnymi skutkovými okolnosťami prípadu.

21. V zmysle ustanovenia § 373 ods. 1 veta posledná CSP súd na doplnenie odvolacích dôvodov nevyzýva, preto odvolací súd posudzuje iba tie dôvody, ktoré uvedie odvolateľ sám z vlastnej iniciatívy vo včas podanom odvolaní. Iné vady odvolania, ktoré majú odstrániteľný charakter (napríklad absencia označenia sporu, rozsah odvolania, prípadne odvolací návrh alebo podpis odvolateľa) súď naďalej v zmysle § 373 ods. 1 CSP odstraňuje prostredníctvom výzvy na doplnenie chýbajúcich náležitostí. V prípade, kedy v odvolaní chýbajú konkrétne odvolacie dôvody, však takýto postup súdu nie je prípustný.

22. Až 18.04.2016, po uplynutí odvolacej lehoty, doručili odvolatelia podanie, označené ako Odôvodnenie (doplnenie) odvolania, v ktorom už konkretizovali odvolacie dôvody. V zmysle § 365 ods. 3 CSP však možno odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie meniť a dopĺňať iba do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Na odvolacie dôvody, ktoré žalovaný doručil až 42 dní po uplynutí lehoty na podanie odvolania už odvolací súd prihliadnuť nemohol, preto sa správnosťou tvrdení odvolateľov v odvolaní doplnenom po uplynutí odvolacej lehoty nezaoberal.

23. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR z 05.11.2019, sp. zn. IV.ÚS 90/2019, ktorý posudzoval ústavnú sťažnosť, ktorou bolo namietané porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Cob/115/2017 z 31.10.2017, ktorý v obdobnej veci odmietol odvolanie sťažovateľa podľa § 386 písm. d) CSP a uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Obdo/23/2018 z 12.12.2018, ktorý odmietol dovolanie v súlade s § 447 písm. c) CSP.

24. Ústavný súd SR v tejto veci považoval uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Cob/115/2017 z 31.10.2017 za ústavne udržateľné, nevykazujúce znaky svojvôle či arbitrárnosti, a preto v príčinnej súvislosti s ním nemohlo dôjsť k namietanému porušeniu sťažovateľom. Ústavný súd konštatoval nasledovné cit.: „iba uvedenie všeobecných odvolacích dôvodov v odvolaní nie je postačujúce na to, aby odvolací súd mohol o odvolaní rozhodnúť, resp. uvedením len všeobecných odvolacích dôvodov v odvolaní bez bližšej špecifikácie konkrétnych okolností prípadu nie je splnená zákonom stanovená náležitosť odvolania spočívajúca v povinnosti uviesť v odvolaní „odvolacie dôvody“. Ústavný súd zároveň dodáva, že relevantná právna úprava neumožňuje súdu vyzvať stranu sporu na doplnenie chýbajúcej náležitosti odvolania spočívajúcej v absencii konkretizácie odvolacieho dôvodu a zároveň neumožňuje strane sporu meniť a dopĺňať odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie po uplynutí lehoty na podanie odvolania. V okolnostiach daného prípadu tak na odmietnutie odvolania sťažovateľa z dôvodu, že toto odvolanie nemalo náležitosti podľa § 363 CSP, v dôsledku čoho nebolo možné v odvolacom konaní pokračovať, boli splnené všetky náležitosti na danú vec sa vzťahujúceho procesnoprávneho predpisu.“

25. Ústavný súd SR sa v uvedenom rozhodnutí vyjadril aj vo vzťahu k uzneseniu Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/175/2017 z 27.02.2018, na ktoré poukázali odvolatelia vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného v 9. rade. Konštatoval nasledovné, cit.: „Vo vzťahu k námietke sťažovateľa, v zmysle ktorej má byť napadnuté uznesenie najvyššieho súdu v rozpore s iným uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 6 Cdo 175/2017z 27. februára 2018, ktoré pripúšťa tzv. blanketové odvolanie, ústavný súd zhodne s doterajšou judikatúrou pripomína, že jeho úlohou nie je posudzovať vhodnosť, účelnosť výkladu príslušného právneho predpisu všeobecným súdom a rovnako tak ústavný súd nezjednocuje rozdielnu judikatúru všeobecných súdov. Bez ohľadu na uvedené ústavný súd zároveň dodáva, že rozhodnutie najvyššieho súdu, na ktoré poukazuje sťažovateľ v ústavnej sťažnosti, sa týka procesnej situácie, keď odvolateľ podá blanketové odvolanie, t. j. odvolanie bez toho, aby v ňom uviedol akýkoľvek odvolací dôvod - ide teda o situáciu odlišnú od situácie sťažovateľa, ktorý v odvolaní podanom v zákonom stanovenej lehote všeobecne uviedol odvolacie dôvody, avšak bez bližšej špecifikácie konkrétnych skutkových okolností prípadu. Z uvedeného dôvodu je záver vyslovený v uznesení najvyššieho súdu sp. zn. 6 Cdo 175/2017 z 27. februára 2018, na ktorý sťažovateľ v ústavnej sťažnosti poukazuje, pre sťažovateľa v okolnostiach daného prípadu irelevantný.“

26. Aj v prejednávanej veci odvolatelia uviedli vo svojom podaní zo dňa 07.03.2019 iba všeobecné odvolacie dôvody, bez bližšej špecifikácie konkrétnych skutkových okolností prípadu. Nešlo o blanketové odvolanie, t.j. odvolanie bez toho, aby v ňom odvolatelia uviedli akýkoľvek odvolací dôvod.

27. Zároveň odvolací súd považuje za potrebné dodať, že vo veci, ktorú prejednával Najvyšší súd SR pod sp. zn. 6Cdo/175/2017 išlo o odlišnú situáciu od prejednávanej veci, pokiaľ ide o dôvod podania doplnenia odvolania. V tejto veci totiž došlo k hospitalizácii právneho zástupcu odvolateľky v nemocnici v dôsledku kardiologického chirurgického zákroku. Právny zástupca odvolateľky nebol schopný vypracovať odôvodnenie odvolania, nakoľko lehota na podanie odvolania uplynula 04.08.2016, čo je jeden deň po jeho operačnom zákroku. Z uvedeného dôvodu zaslal súdu iba tzv. „zahĺásenie odvolania“, t.j. iba blanketové odvolanie. K tomuto dôvodu podania doplnenia odvolania Najvyšší súd uviedol, že ak by totiž táto prekážka, v prípade jej preukázania, mohla byť ospravedlniteľným dôvodom na odpustenie zmeškania lehoty v zmysle § 122 CSP, tým viac by s použitím analógie mohla byť relevantným dôvodom pre doplnenie odvolania o chýbajúce odvolacie dôvody v primeranej lehote po jej odpadnutí.

28. Pokiaľ ide o dôvod podania doplnenia odvolania v prejednávanej veci, je z obsahu spisu zrejmé, že niektorí odvolatelia udelili splnomocnenie právnomu zástupcovi Mgr. Petrovi Troščákovi už dňa 22.02.2019 a ten ho prijal až dňa 07.03.2019, t.j. v posledný deň odvolacej lehoty, čo môže naznačovať účelové konanie zo strany právneho zástupcu. Navyše samotný právny zástupca nedodrжал ním stanovenú lehotu 30 dní na doplnenie odvolania a samotné doplnenie odvolania podal až po uplynutí 42 dní.

29. Vzhľadom na tieto špecifické okolnosti prípadu sa odvolací súd stotožnil so závermi uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. IV.ÚS 90/2019 z 05.11.2019 a nepovažoval za dôvodné aplikovať právny názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu sp.zn. 6Cdo/175/2017 z 27.02.2018.

30. Keďže odvolanie odvolateľov spočívalo len na všeobecnom vymedzení odvolacích dôvodov, bez bližšej špecifikácie vytýkaných nesprávností v kontexte konkrétnych okolností prípadu, nakoľko tieto dôvody do uplynutia odvolacej lehoty nedoplnili, hoc oneskorene uplatnené odvolacie dôvody v odvolacom konaní nemožno preskúmať (§ 365 ods. 3 CSP) a vzhľadom na to, že pre chýbajúci údaj o konkrétnom odvolacom dôvode, na doplnenie ktorého súd podľa ust. § 373 ods. 1 veta druhá CSP zásadne nevyzýva, v odvolacom konaní nemožno pokračovať, odvolací súd v súlade s ust. § 386 písm. d) CSP neúplné odvolanie odvolateľov odmietol.

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 257 a § 256 ods. 1 per analogiam CSP, nakoľko Civilný sporový poriadok neobsahuje osobitnú úpravu rozhodovania o trovách konania v prípade, že odvolanie je odmietnuté. Preto odvolací súd pri rozhodovaní o trovách konania analogicky aplikoval ust. § 256 CSP, ktoré upravuje problematiku svojou povahou najbližšiu odmietnutiu odvolania (ukončenie konania bez rozhodovania vo veci samej). V danom prípade zastavenie odvolacieho konania procesne zavinili žalobcovia v 5.,8.,9.,18.,21.,24. a 26. rade, ktorí podali

odvolanie nemajúce zákonné náležitosti. Procesne úspešný by tak bol žalovaný v 9. rade, ktorému by tak vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, avšak v prejednávanom spore odvolací súd zistil dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie mu náhrady trov konania.

32. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

33. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné venovať pozornosť zmyslu a účelu inštitútu náhrady trov konania. Výklad náhrady trov konania nesmie obmedzovať, resp. brániť v reálnom uplatnení základného práva zaručeného v čl. 20 ods. 1 ústavy a v čl. 1 Dodatkového protokolu.

34. Zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnej strane alebo strane, ktorej to priamo priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania sa vychádza zo zásady zodpovednosti za výsledok. Táto zásada sa neuplatní vtedy, ak sú splnené podmienky pre postup podľa § 257 CSP.

35. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie sa uplatňuje pre každé konanie. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania. Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter (pozri napr. R 34/1982). Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax, dnes už ustálenú (viď rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2MCdo/17/2009, 5Cdo/67/2010, či 3MCdo/46/2012), podľa ktorej nemožno § 257 CSP považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú, a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Aj tu však treba skúmať, či nejde o výnimku z výnimky, či teda na ponechanie účinkov právnej normy nie sú dané dôvody. Nejde o automatické pravidlo, ktoré by sa uplatňovalo vo vzťahu k určitému typu konania (k tomu napr. nálezy Ústavného súdu ČR, III.ÚS 292/07, či I.ÚS 303/12), ale ide o prvok individualizácie, nie ľubovôle zo strany súdu (pozri nález Ústavného súdu ČR, III.ÚS 727/2000). Ustanovenie § 257 CSP neslúži na zmiernovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami (pozri nález Ústavného súdu ČR, I.ÚS 2862/07). Použitie § 257 CSP neodôvodňuje ani fakt, že strana nie je solventná, alebo, že zárobková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie konania a jeho výsledok.

36. Pri skúmaní, či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, súd prihliada v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán sporu; pritom treba vziať na zreteľ nielen pomery toho, kto by mal hradit' trovy konania, ale je nutné tiež uvážiť, ak by sa také rozhodnutie dotklo najmä majetkových pomerov oprávneného účastníka. Významné sú tiež okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku, postoj účastníkov v priebehu konania a ďalšie. (I.ÚS 188/08 Sb. 49).

37. V ust. § 257 CSP je fixované moderačné absolučné právo súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Je výrazom toho, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom. Zákon stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru, než vyplynul z dispozitívnej právnej normy.

38. Odvolanie voči napadnutému rozsudku nepodali všetci žalobcovia, ale len žalobcovia v 5., 8., 9., 18., 21., 24. a 26. rade. Žalobcovia, ktorí vzali žalobu späť a ani ostatní žalobcovia odvolanie nepodali. Predmetné konanie o určenie neplatnosti zmluvy je charakteristické tým, že účastníkom konania musia byť všetci účastníci zmluvy, čo bol aj dôvod zamietnutia žaloby. Vzhľadom na špecifický charakter tohto konania a tiež postavenie žalovaného v 9. rade, ktorému vznikol nárok na úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu a zároveň ktorého ako štátny podnik napojený na štátny rozpočet s kmeňovým imaním 743.232.854 eur, nepriznanie náhrady trov konania tak výrazne nezaťažuje, odvolací súd uvedené skutočnosti považoval za dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu medzi žalobcami v 3a. až 18. rade, 21. až 24. rade a 26. rade a žalovaným v 9. rade, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, postupom podľa § 257 CSP nepriznal.

39. Vo vzťahu medzi žalobcami v 3a. až 18. rade, 21. až 24. rade a 26. rade a žalovanými v 1. až 8. rade, boli žalovaní v 1. až 8. rade úspešní, no v priebehu odvolacieho konania im žiadne preukázateľné trovy nevznikli a týmto žalobcom ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

40. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).